

	Einingar
Kaldárhöfði	3.0
Steingrímsstöð	0.5
Villingavatn	3.5
Ölfusvatn	5.5
Krókur	2.5
Hagavík	4.5
Nesjavellir	4.5
Nesjar	8.0
Heiðarbær I	5.5
Heiðarbær II	5.5
Skálabrekka	5.0
Kárastaðir	5.5
Brúsastaðir	1.5
Sandey	2.5
	100.00

Arðskráin gildi næstu fimm ár.

Arðskrá þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 13. nóvember 1973.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

BRUNAMÁLASAMÞYKKT

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I.

Stjórn brunamála.

1. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar skal annast og kosta brunaeftirlit og brunavarnir í kaupstaðnum, samkvæmt ákvæðum laga nr. 55 22. maí 1969 um brunavarnir og brunamál, og reglugerðar þessarar, og hafa eftirlit með, að þeim sé hlýtt.

2. gr.

Brunamálanefnd fer með brunamálefni bæjarins undir yfirstjórn bæjarstjórnar. Slökkviliðsstjóri eða í forföllum hans varaslökkviliðsstjóri skal sitja fundi brunamálanefndar með málfrelsi og tillögurétti, en ekki atkvæðisrétti.

Brunamálanefnd skal skipuð 5 mönnum, sem kosnir eru af bæjarstjórn. Brunamálanefnd kys sér formann úr hópi nefndarmanna.

3. gr.

Brunamálanefnd gerir tillögur til bæjarstjórnar um öll mál, er snerta brunamál kaupstaðarins.

Bæjarstjórn skipar slökkviliðsstjóra og varaslökkviliðsstjóra, til þriggja ára í senn og aðra starfsmenn slökkviliðsins, að fengnum tillögum brunamálanefndar, er

leitast umsagnar slökkviliðsstjóra um ráðningu slökkviliðsmanna. Brunamálanefnd setur þeim erindisbréf, en bæjarstjórn ákveður þeim laun eða þóknun fyrir starf þeirra, er greiddist úr bæjarsjóði.

4. gr.

Brunamálanefnd skal hafa á hendi undir umsjón bæjarstjórnar, eftirlit með brunavörnum og slökkviliði. Hún skal sjá um, að framkvæmd þessara mála sé samkvæmt lögum og reglugerðum, og láta sér annst um nauðsynlegar umbætur á þessu sviði.

II.

Slökkvilið og slökkvitæki.

5. gr.

Slökkviliðsstjórinn, en í forföllum hans varaslökkviliðsstjóri, er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Hann hefur og umsjón með slökkvitækjum öllum.

Kynna skal almenningi á staðnum á hagkvæman hátt, hver sé slökkviliðsstjóri, hvar hann býr og hverjir séu honum næstir yfirmanna í slökkviliðinu. Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðsstjóri mega aldrei vera báðir burtu af staðnum, nema settur sé varamaður í þeirra stað á meðan, í samráði við brunamálanefnd.

Bæjarstjórn ákveður, eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skuli bera, þegar það er að starfi sínu.

6. gr.

Allir verkfærir karlmenn 18—55 ára að aldri, sem heimilisfastir eru í kaupstaðnum, að undanskildum prest, lækni, lyfsala og símsjúkna, og þeim mönnum, sem með læknisvottorði sanna, að þeir séu ekki færir til vinnu, eru skyldir til þjónustu í slökkviliði.

Skulu þeir vera skyldir að mæta við æfingar allt að 4 sinnum á ári og auk þess tafarlaust, hvenær sem eldsvoða ber að höndum. Heimilt er brunamálanefnd að undanþiggja menn 50 ára og eldri, svo og menn aðra en þá, sem taldir eru í 1. málsgrein, er hafa sérstökum störfum að gegna.

Slökkviliðsstjóra er heimilt að kveðja svo marga menn til aðstoðar við að slökkva eld, sem hann telur þörf fyrir, og getur enginn skorast undan þeirri skyldu. Þeir, sem þannig taka þátt í slökkvistarfi eða æfingum, skulu inna það af hendi endurgjalds-laust, en hafa sama skaðabótarétt á hendur bæjarsjóði, sem slökkviliðsmenn.

Heimilt er bæjarstjórn að ákveða með sérstakri samþykkt, að liðsmenn slökkviliðsins fái greiðslur fyrir hverja klukkustund, er þeir eru sérstaklega til þess kvaddir að vinna í þjónustu þess við æfingar, eða við að slökkva eld.

Bæjarstjórn er heimilt að ákveða, að slökkviliðið skuli skipað fastráðnum liðsmönnum og ákveða tölu þeirra og þóknun fyrir starfið. Má þá jafnframt takmarka þegnskyldu til þjónustu í slökkviliði eða fella hana niður.

Það er skylda hvers og eins, sem viðstaddur er eldsvoða, hvort sem hann er í slökkviliðinu eða ekki, að láta í té alla þá aðstoð, sem hann getur, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess, og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

Það er skylda hvers eins, er verður var við, að eldsvoði sé að koma upp, að hefja viðvörðunarkall og gera slökkviliðinu aðvart á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt eða á annan hátt.

7. gr.

Slökkviliðsstjóra er skylt að sjá um, að æfingar séu haldnar eigi færri en fjórar á ári.

Slökkviliðsstjóri stjórnar æfingum slökkviliðsins, og ber ábyrgð á, að ávallt

séu nógu margir í slökkviliðinu, og það sé vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum, ákveður hann hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komi, og allt hvað gera skuli til þess að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Heimilt er að rífa niður hús til varnar útbreiðslu elds, ef slökkviliðsstjóri álitur það nauðsynlegt eða sá, er fer með umboð hans við eldsvoðann.

Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður gengur varaslökkviliðsstjóri í hans stað, og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefur yfirstjórn á hendi sá af liðsmönnum, sem slökkviliðsstjóri, í samráði við brunamálanefnd, hefur fyrir fram ákveðið til þess.

Slökkviliðsstjóri getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til, og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgða, en Brunamálanefnd ræður síðan menn í stað þeirra, sem vikið hefur verið úr liðinu. Þeir, sem þannig er vikið frá störfum, hafa rétt til að leggja mál sín fyrir bæjarstjórn til úrskurðar.

8. gr.

Sérhver slökkviliðsmaður er, að viðlagðri sekt, skyldur til að mæta til æfinga og til þess að slökkva eld, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem hann er innan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins, og hlýða þá í öllum atriðum öllu því, er yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur, án leyfis yfirmanna, yfirgefa eldsvoða, áður en slökkt er, né slökkviliðsæfingu, áður en henni er lokið.

9. gr.

Lögreglustjóri eða fulltrúi hans skal, ásamt lögregluliði kaupstaðarins, annast löggæslu við slökkviliðsæfingar og eldsvoða. Við æfingar og eldsvoða skal lögregluliðið vera undir yfirstjórn slökkviliðsstjóra.

Lögregluliðið skal í samráði við slökkviliðsstjóra halda uppi góðri reglu við eldsvoða og æfingar, sjá slökkviliðinu fyrir greiðum aðgangi að brunastað, stöðva umferð um nærliggjandi götur, afgirða svæði, sem slökkviliðið þarf fyrir áhöld sín, fjarlægja þaðan allt óviðkomandi fólk og taka í sína umsjá muni, sem bjargað er frá bruna, þar til þeir eru afhentir réttum aðilum. Brunamálanefnd kveður til aðstoðar lögregluliðinu hæfilega marga menn meðal þeirra, er skyldir eru til þess að vera í slökkviliðinu.

10. gr.

Slökkviliðsmenn allir, sem tilkvaddir eru af slökkviliðsstjóra, skulu skyldir að hlýða boðum hans og annarra yfirmanna sinna. Þeir skulu njóta verndar og réttinda opinberra starfsmanna, þá er þeir eru að starfi sínu. Slökkviliðsmenn og aðrir, sem vinna að eldvörnum eftir kvaðningu slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra, skulu vera slysatryggðir við æfingar og störf sín í þágu eldvarna, samkvæmt ákvæðum laga um slysatryggingu.

Þeir, sem skemma fót sín í þágu eldvarna, eiga rétt á að fá skemmdirnar endurgreiddar úr bæjarsjóði, enda séu þau ekki vátryggð gegn eldtjóni í einhverju brunabótafélagi. Skemmdir skal meta, ef ekki næst samkomulag.

11. gr.

Ísafjarðarbær skal jafnan kappkosta að eiga þau slökkviáhöld og tæki til öryggis eða björgunar úr eldi, er Brunamálastofnun ríkisins telur nauðsynlegt að hann eigi í þessu skyni.

Settir skulu upp hæfilega margir brunahanar í bænum og skulu þeir staðsettir í samráði við slökkviliðsstjóra. Ávallt skal tryggja sem best, að jafnan sé nægilegt vatn til að slökkva eld.

Vatnsveitustjóri, eða annar umsjónarmaður Vatnsveitu Ísafjarðar skal sjá um, að brunahanar séu í fullkomnu lagi, og annast vatnsveitan allt viðhald er að því lýtur.

Slökkviliðsstjóri eða starfsmenn hans skulu sjá um reglulega prófun á brunahönum, og skal slökkviliðsstjóri tilkynna vatnsveitustjóra eða umsjónarmanni vatnsveitunnar hverjir ágallar hafa komið fram við prófun, og skulu þeir sjá um, að viðgerð fari fram strax og hægt er.

Enginn má taka vatn úr brunahönum, né hreyfa við þeim að nokkru leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða vatnsveitustjóra.

Slökkviáhöld skal geyma í slökkvistöð í eldtraustum húsakynnum, eftir því sem við verður komið.

12. gr.

Skylt er sérhverjum húseiganda að leyfa, að vatn sé tekið úr vatnshönum í húsi hans til að slökkva með eld, gegn fullu endurgjaldi úr bæjarsjóði fyrir skemmdir á húsi og öðrum fjármunum, sem af því hlýst, og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum í húsinu. Meðan verið er að slökkva eld, eru bæjarbúar skyldir að takmarka vatnsnotkun sína svo, að þeir noti vatn aðeins til nauðsynlegustu heimilisþarfa.

13. gr.

Ef hús brennur þar, sem vatnsveita liggur ekki að, eða vatn úr brunahönum nægir ekki, er sérhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefur, til að flytja í vatn og leyfa, að vatn sé tekið úr vatnsbólum þeim, sem á lóð hans eru, eða hann hefur umráð yfir. Ef tæki, sem lánað hefur verið, skemmist eða týnist, skal fullt endurgjald koma fyrir úr bæjarsjóði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um brunavarnir og brunamál nr. 55/1969, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 14. nóvember 1973.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Þjóts.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til félagssvæðis Vörubílstjórafélagsins Þjóts, Akranesi, en það nær yfir Akraneskaupstað og Borgarfjarðarsýslu.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við lágmarkstöluna 26. Þó skal í engu skerða atvinnuréttindi þeirra manna, sem á lögmætan hátt stunda leigubílaakstur til vöruflutninga á félagssvæðinu, sbr. 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970 um leigubifreiðar. Þessa tölu má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubílstjórafélagsins Þjóts, bæjarstjórnar Akraness og sýslunefndar Borgarfjarðarsýslu.